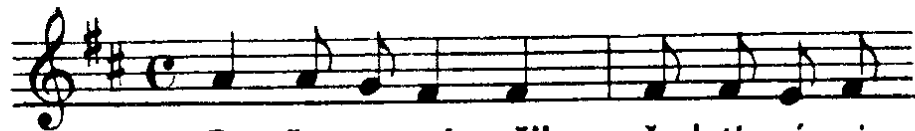

T: VI. Šťastný 1893 – N: polská píseň

828
M 1 2

1. Bo - že, cos rá - čil před ti - sí - ci
jenž-to jsi ří - dil a - po-što-lů

ro - ky roz - ža-ti ot-cům světlo ví-ry blahé,
kro - ky z vý-chodu k naší Mora-věnce drahé.

K to - bě hlas pros-by z té-to vlas-ti va - ne:

Dě - dic-tví ot - ců za-cho-vej nám, Pane!

K to - bě hlas pros-by z té-to vlas - ti va - ne:

Dě - dic-tví ot - ců zacho-vej nám, Pa-nel

2. Na Velehradě bratří ze Soluně, – Cyril a Metod, kázali nám spásu; – ochranu skytli v církve svatém lůně, – učili národ znáti ctnosti krásu. – [: Od doby té nám světlo víry plane: – Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

3. Jazykem rodným Boží chválu pěli, – mateřskou řečí knihy svaté psali, – získali láskou Kristu národ celý, – život nám na vše věky zachovali. – [: Nezhyne rod, jenž věřit neustane: – Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

4. Kolik to bouří nad vlastí se sneslo, – o život bylo zápasit nám v boji, – mohutné sídlo Svato-pluka kleslo, – Velehrad víry bez pohromy stojí. – [: Apoštolů to dílo požehnané: – Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

5. Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova – a žád-ná moc už nám jej nerozboří, – pokud náš národ v hloubi srdce chová – důvěru k Matce, která divy tvoří. – [: Maria za nás prosit nepřestane: – Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

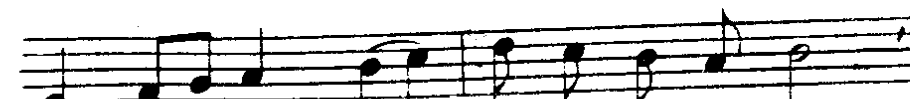
6. Otcové naši, svatí apoštolé, – ctí vaše jména stále národ vděčný. – Neopouštějte nikdy svého pole, – ať vaše setba dozraje v plod věčný. – [: Ať na ni rosa požehnání kane: – Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

Vstup

Tx: J. Soukop – N: P. Křížkovský 1865

1. Ej-hle, ol-tář Hospodinův září,

pře - sva - tá nám o - běť na - stá - vá,

829
M

2. Sláva, sláva na výsostech Bohu, – nad Betlémem pěli andělé; – a ten zpěv se podnes nad oblohu – k nebes Pánu vznáší vesele. – Nechť jen se věčně věků vzdává – Králi králů po všem světě sláva, – kterou předkům našim věstili – apoštolé naši přemilí.

Před evangeliem

3. Zaznělo nám slovo pravdy věčné – ústy Soluňanů před věky, – dodnes v lahodě zní nekonečné – a svět zaznívá jím daleký: – Přinesli nám oni Písmo svaté, – bychom ze studnice této zlaté – moudrost nebes povždy vážili, – Bohu sloužiti se snažili.

Obětní průvod

4. Přijmi, Otče, oběť nekrvavou, – kterou při večeři poslední – slavil Syn tvůj s myslí přelaskavou: – Přívětivě na nás pohlédni, – jak jsi vlídně k Velehradu hleděl – a svou milost lidu připověděl, – když se na Moravě slavila – první oběť tobě přemilá.

5. Svatý, svatý, svatý Hospodine, – slávy tvé jsou plna nebesa, – láska tvoje všemu tvorů kyne, – ať svět celý tobě zaplesá! – Sestup, Kriste, přezázračně dolů, – ať se tobě pokloníme spolu – s celou vlastí, s celým národem, – s otci Cyrilem a Metoděm.

Po „Tajemství víry“

6. Otevřela se již nebes brána, – slovo zázračně kněz vyslovil; – vítej, duše, vítej Krista Pána, – jenž se v způsob chleba, vína skryl. – Občerství tě krví svou a tělem, – spojiš se dnes se svým Spasitelem, – jenž svůj drahý život za tě dal – a tě k sobě Soluňany zval.

Přijímání

7. Vítej, Kriste, vítej, Chlebe živý, – Beránku, tys hříchy světa sňal; – pohleď, jak jsme tebe žádostiví, – všechny jsi nás k sobě povolal. – A my hříchem ztratili jsme nebe, – kéž je zase najdem skrze tebe – přimluvami apoštolů tvých, – věrověstů našich slovanských.

8. Nechť tvůj oltář nikdy neuhasne – v našich zbožných vlastech slovanských, – nechť se denně k báni nebes jasné – vznáší oběť z chrámů křesťanských, – která tisíc let již stále plane, – oslavuje tebe, věčný Pane, – posvěcuje srdce národa, – čeleď Cyrila a Metoda.

Závěr

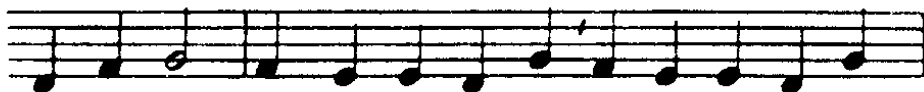
9. Vyslyš, Pane, vyslyš prosbu vřelou, – kterou k tvému trůnu skládáme: – Požehnej vlast, žehnej církev celou, – zůstaň s námi, zbožně žádáme. – Provázej nás na vezdejší pouti, – nedej svému lidu zahynouti, – pro zásluhy ze své oběti – vylej milost na své na děti.

T N: NUK XVII F 30, list 96 a NMP XII A 1, list 219b

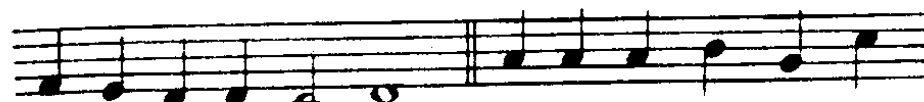
830
A

1. Sva-tý Vá-cla-ve, vé-vo-do české země,

kně-že náš, pros za ny Bo-ha, sva-té-ho Duchal

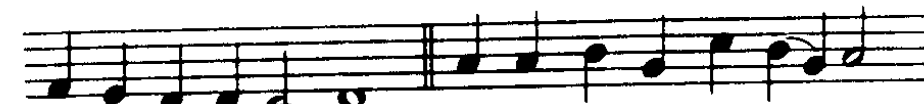
Ky-ri-e - lei - son. 2. Ne-bes-kéf jest dvorstvo

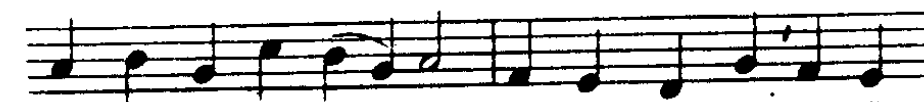
krás-né, bla-zě to-mu, ktož tam pój-de:

v ži-vot věč-ný, oheň jas-ný sva-té - ho Ducha.

Ky-ri-e - lei - son. 3. Po-mo-ci tvé žá-dá-my,

smi-luj se nad ná - mi; utěš smut-né, ot-žeň

vše zlé, sva-tý Vá-cla-vel Ky-ri-e - lei - son.

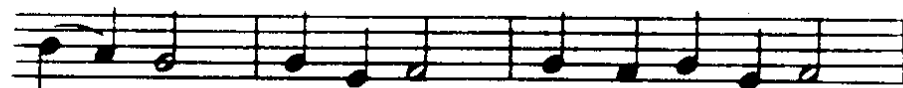
4. Maria, Matko žádúcie, – tys Královna všemohúcie, – prosíš za ny, – za křesťany, – svého Syna! – Kristeleison.

5. Ty jsi dědic České země, – rač pomieti na své plémě, – nedajž zahynúti – nám i budúcím, – svatý Václave! – Kristeleison.

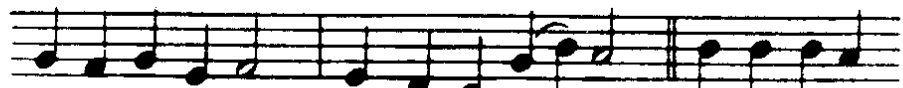
T: podle Steyera 1683 – N: podle KSJ 1863

830
B

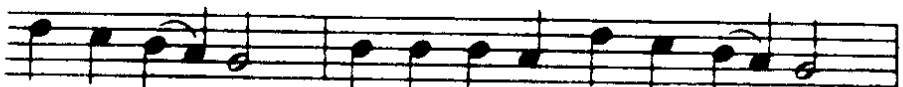
1. Sva - tý Vá - cla - ve, vé - vo - do české

ze - mě, kní - že náš, pros za nás Bo - ha,

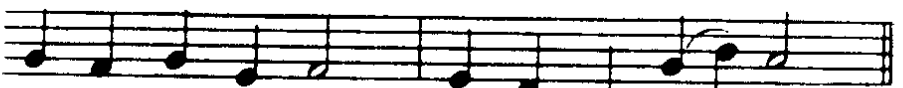
sva - té - ho Duchá | Kris - te e - lei - son. 2. Ty jsi dědic

čes - ké ze - mě, roz - pomeň se na své plémě,

ne - dej za - hy - nou - ti nám i bu - dou - cím,

sva - tý Vá - cla - ve! Kris - te e - lei - son.

3. Pomoci my tvé zá - dá - me, smi - luj se nad

ná - mi, u - těš smutné, za - žeň vše zlé,

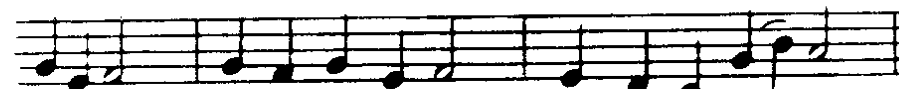
sva - tý Vá - cla - ve! Kris - te e - lei - son.

4. Nebeské jest dvorstvo krás - né, bla - ze tomu,

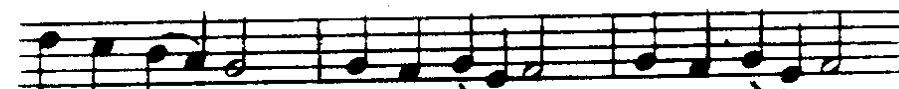
kdož tam do - jde, v ži - vot věč - ný, o - heň

jas - ný sva - té - ho Duchá. Kris - te e - leison.

5. Mari - a, Mat - ko zá - dou - cí, tys Krá - lov - na

vše - mohou - cí, pro - siž za nás, za křes - ta - ny,

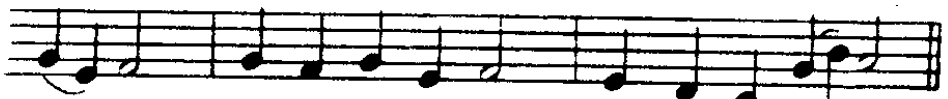
své - ho Sy - na, Hos - po - dí - na! Kris - te e - leison.

6. Andě - lé sva - tí ne - beš - tí, rač - te nás

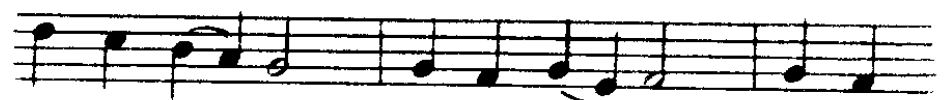
k sobě při - vés-ti tam, kde chvá-la ne-pře-

stá-vá věč-né-ho Bo-ha. Kris-te e - leison.

7. Všichni svatí, za nás pros-te, za - hy-nou-ti

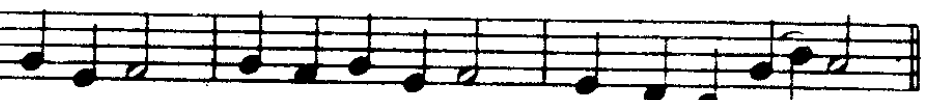
nám ne - dej-te, sva-tý Ví - te, sva-tý

Norber-te, sva-tý Zikmunde, sva-tý Prokope,

sva-tý Vojtěše, sva-tý Jene Nepomucký, svatá

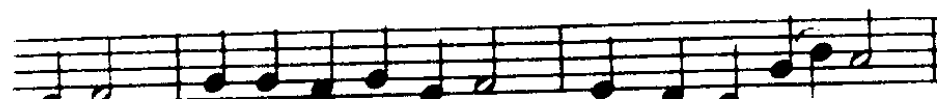
Ludmilo, svatý Václave! Kris-te e - leison.

8. Bohu Ot-ci chvá-lu vzdejme, svatým křížem

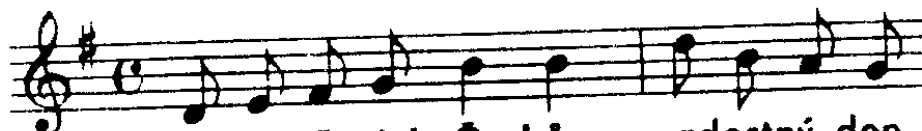
se žeh-nej-me: ve jmé-nu Otce i Sy-na

Je-ho i Ducha svatého. Kriste e - leison.

Vstup

T: VI. Hornof – N: F. Suchý 1918

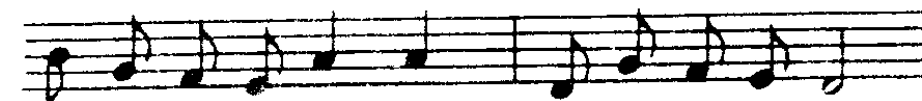
1. V zemi věrných Čechů radostný den

sví-tá, štěs-tím nebe ple-sá jitra svatá zář,

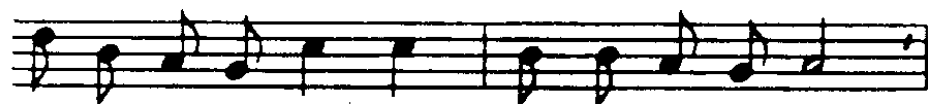
zpěvem veleb-ným jej ná-rod ce-lý ví - tá,

bi - lé kvě-ty lás - ky kla-de na ol-tář.

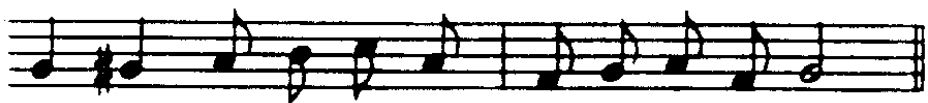
Ky-rie, e - le - i-son, smi-luj se, ó Pa - ne.

v milos - ti a lás - ce shléd - ní na svůj lid,

že - hnej ná - ro - du a vlas - ti mi - lo - va - né,

hoj - nost ze - mi dej a mí - ru sva - tý klid.

Před evangeliem

2. Slova Páně hlásal životem svým celým, – apoštolem víry vlasti naší byl, – Boha miloval i lid svůj srdcem vřelým, – příkaz lásky Páně skutkem naplnil. – Za své vrahy prosil v posledním svém vzdechu. – „Bůh ti odpusť, bratře!“ šeptal jeho ret, – nikdy nezahyne plémě věrných Čechů, – dokud bratr bude bratru odpouštět.

Obětní průvod

3. Tobě, Bože věčný, oběť chleba, vína – láska lidu v úctě klade na oltář; – proměň dary čisté v tělo a krev Syna, – který slovem pravdy změnil země tvář. – Posvěť duši naši, Pane Jezu Kriste, – jenž se Otci svému za dar podáváš, – bychom tobě nesli v oběť srdce čisté, – jako Václav svatý, zbožný kníže náš.

Přijímání

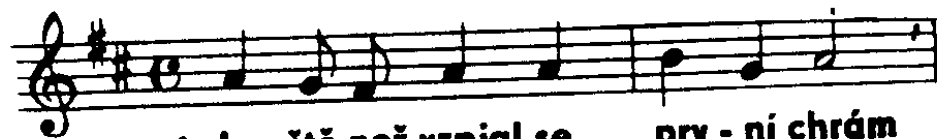
4. Klaníme se tobě, Bože náš a Pane, – pod způsobou chleba, vína tajemnou; – víra duši sílí, láska v srdci plane, – naděj život vlévá v duši zemdlenou. – S naším vojevodou v úctě poklekáme, – víra jeho pevná plní naši hrud', – tebe ve svátosti, Pane, vyznáváme, – s námi, Jezu Kriste, Bože skrytý, buď.

5. Beránku náš Boží, Pane Jezu Kriste, – milost tvoje září v nebes věčný stan, – v pokoře se blíží k tobě duše čisté, – život dáváš tomu, kým jsi milován. – V dvorstvu nebes jasném dědic české země – v náruč tvoji sladkou národ celý zve, – pevně státi bude zbožné jeho plémě, – v lásce věrné střežíc poklad víry své.

Závěr

6. Zehnals, Pane, otcům milosti své květem, – odíval jsi štědře práce jejich plod. – Z lůna slávy věčné shlédni k jejich dětem, – žehnej slovem spásy Čechů věrný rod. – Přijď, ó Jezu Kriste, spáso světa všeho, – duším světlo víry, srdcím lásku dej, – sešli pomoc svoji z trůnu nebeského, – českou zemi chraň a lidu požehnej.

Tx: J. Zahradníček 1949 – N: P. Eben

1. Je - ště než vzpjal se prv - ní chrám

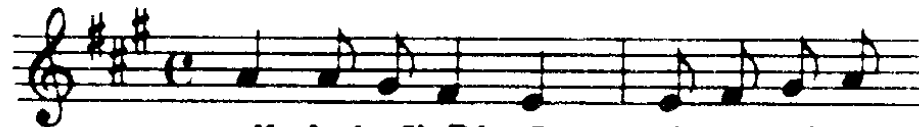
nad vrchy té - to ze - mě, je - ště než po - koj

3. I když svět kříž těžký na nás vloží, – tebe vzývat chceme za dnů zlých, – zasvětime s tebou službě Boží – jazyk svůj i dílo rukou svých. – Slova pravdy chceme mluvit stále, – hotovi se rozdat pro bližní, – podobni však uzavřené skále – mlčet tam, kde slovo Boží zní.

4. Vyslyš naše prosby, svatý Jene, – přimlouvej se za nás u Boha, – ať se nad tvou vlastí stále klene – míru, lásky jasná obloha. – Nechať věrných Čechů zbožné plémě – chová v úctě čistý odkaz tvůj! – Za svůj lid a blaho české země, – mučedníku Páně, oroduj!

Vstup

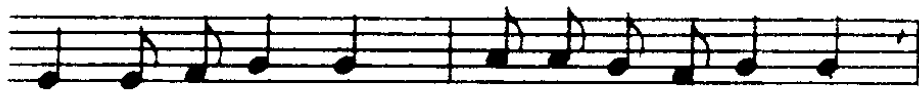
Tx: V. Štátný († 1910) – N: J. C. Sychro († 1935)

839
M

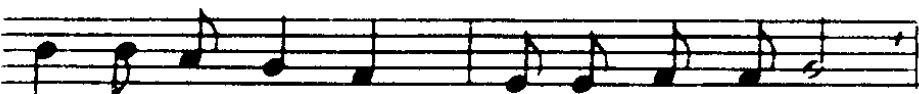
1. K ol-tá - ři Pá-ně pl-ni touhy
z hlou-bi své du - še Hos-po-di - nu

spěj-me, k Je-ží-še Kris-ta dra - hé o-bě-ti;
pěj-me, k ne-bes ať vý-ši duch náš za-le-tí!

To - bě, ó Bo - že, z vin se vy-zná-vá-me,

na mi-lost při - jmi dít - ky zblou-di-lé.

Pa - tro-ne sva - tý, je-hož v ne-bi má - me,

o - ro-duj za nás, sva - tý Cy - ri - le,

o - ro-duj za nás, sva - tý Cy - ri - le.

2. Ó budiž chvála Hospodinu vzdána, – lidem buď mír, když dobré vůle jsou, – nebeská všem je otevřena brána, – plni kdo víry cestou Páně jdou. – Vzdávej svým otcům díky neustálé – za světlo víry, vděčný národe, – aby nám jasně zářilo i dále, – [: oroduj za nás, svatý Metode. :]

Před evangeliem

3. Věříme v Boha, Otce všemocného, – v Ježiše Krista, stejné podstaty, – spolu též v Ducha, dárce milostného, – v němžto je poklad pravdy bohatý. – Statečně chceme při své víře státi, – pilně se chránit cesty nepravé, – s dědicem svatým život za ni dáti; – [: oroduj za nás, svatý Václave. :]

Obětní průvod

4. Chleba a víno darem tobě nesem – podle tvé vůle, Pane na nebi; – tobě se v oběť dává země s plesem, – jméno tvé svatá církev velebí. – Pas-

týře, otce dal jsi vlasti naší, – v něm po věky má
národ útěchu, – k němu se prosba vzhůru k nebi
vznáší: – [: oroduj za nás, svatý Vojtěchu. :]

5. Zapějme Pánu vroucně píseň slávy, – k nám se
již blíží nyní na oltář, – nebesa nebes Krále svého
zdraví, – andělé před ním kloní svoji tvář. – S nimi
tam stkví se jako hvězda krásná, – z které všem
světlo lásky zářilo, – národa matka, mučednice
jasná: – [: oroduj za nás, svatá Ludmilo. :]

Přijímání

6. Beránku Boží, který snímáš viny – celého světa,
jež jsi vykoupil, – pohlédni na nás, na své hříšné
syny, – zlého nás zbav a ve všem dobrém sil. –
Světcové naši, kteří v nebi dlíte – před Božím trů-
nem, slyšte národ svůj: – Chraňte nás, svatý Pro-
kope a Víte, – [: Anežko drahá, za nás oroduj. :]

7. Požehnán budiž, který jménem Páně, – přichá-
zíš z nebe, plný milosti, – ó kéž se hostem duše
naší staneš, – pramenem spásy, čistých radostí. –
Tys byl i silou svého kněze Jana, – že povinnosti
svoje nezahladil. – Kéž je i nám ta velká milost
dána, – [: kéž nebe máme s Janem za podíl. :]

Závěr

8. Dej, Bože věčný, nám své požehnání, – veď v míru
národ, jenž tě velebí, – slyš slova přimluv od těch,
kdo nás chrání, – nám připravují místo na nebi. –
Jsou z našich rodů, naší věčnou slávou, – kráčeli
zemí, po níž jdeme my. – S pomocí jejich najdem
cestu pravou – [: tam, kde se sejdem s nimi se
všemi. :]

Tx: Šteyer 1683 – Nx: Michna 1661

1. **Všichni Boží vyvolení,**
ple-sej - te, že jste v ne - bi o - sla - ve - ni,
zpí - vej - te, mi - lé - mu Je - ži - ši,
dobrému Je - ži - ši, slad - ké - mu Je - ži - ši.

840
M₁₂

2. Máte proč z té duše chválu hlásati, – máte zač
i vroucí díky vzdávati – milému Ježíši, – dobrému
Ježíši, – sladkému Ježíši.

3. Že jste šťastně pokušení zdolali, – bylo tím, že
v nesnázi jste volali – k milému Ježíši, – dobrému
Ježíši, – sladkému Ježíši.

4. Že jste Boží vůli vzorně plnili, – bylo tím, že za
pomoc jste prosili – milého Ježíše, – dobrého Je-
žíše, – sladkého Ježíše.

5. Že jste vyšli z toho světa bez viny, – za to
vroucně děkovat jste povinni – milému Ježíši, –
dobrému Ježíši, – sladkému Ježíši.